

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 413/24
1.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Данка Лаушевића, председника већа, Растка Поповића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Новић и записничара Јулијане Таталовић, у кривичном поступку против **окривљене АА**, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика у вези са чланом 61 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, бранилаца окривљене АА, адвоката Миковић Срђана, Хоровиц Владимира и Кесић Љубише, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.121/21 од 20.07.2023. године, након одржаног претреса пред другостепеним судом у смислу одредби члана 449 и 450 ЗКП, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Гордане Стојановић, окривљене АА и бранилаца окривљене адвоката Миковић Срђана, адвоката Хоровиц Владимира и адвоката Кесић Љубише, дана 01.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Усвајају се жалбе бранилаца окривљене АА, адвоката Миковић Срђана, адвоката Хоровиц Владимира и адвоката Кесић Љубише, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.121/21 од 20.07.2023. године, тако што иста сада гласи:

окривљена АА, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде

на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП,

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

"да је у периоду од 24.03.2009.-10.02.2010. године, у ..., у улици ..., у стању урачунљивости као одговорно лице, генерални директор..., а.д., искоришћавањем свог положаја прибавила противправну имовинску корист другом правном лицу и то "off-shore" компанијама: "... d.o.o., "... d.o.o. И "... d.o.o., у укупном износу од 52.610 еура, у динарској противвредности 5.071.294,39 динара, тако што је имала овлашћење

за располагање новчаним средствима са рачуна предузећа, при чему је према члану 87 и 91 Статута ... генерални директор заступао друштво и био је дужан да поступа савесно и лојално према друштву те је наведеним правним лицима по фактурама које су доставили наложила исплате, потписавши захтеве на име наводно пружених услуга истраживања тржишта у иностранству без доказа о извршеним услугама у пословној документацији иако је знала да наведене услуге нису пружене, те није вршен пласман за инострано тржиште, при чему је била свесна свога дела чије је извршење хтела, а била је свесна да је дело забрањено, па су тако на штету ..., извршена плаћања и то:

1) дана 06.01.2010. године, “...” d.o.o., које је регистровано на Британским девичанским острвима по фактури број 129/09 од 06.01.2010. године, у износу од 14.890 еура, у динарској противвредности 1.444.257,04 динара;

2) дана 10.02.2010. године, “...” d.o.o., које је регистровано на Британским девичанским острвима у укупном износу од 14.880 еура, у динарској противвредности 1.466.996,88 динара, по фактури број 14/10 од 01.02.2010. године;

3) дана 24.03.2009. године, “...” d.o.o., које је регистровано у Републици Панаме, по фактури број 28/09 од 12.02.2009. године, износ од 22.840 еура, у динарској противвредности од 2.160.040,47 динара,

- чиме би извршила кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика, па је осуђена на казну затвора у трајању од 1 године, која ће се извршавати тако што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко 6 часова, или 2 пута у трајању до 6 часова, самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне. Применом одредбе члана 261 ЗКП, обавезана је окривљена да плати суду на име паушала износ од 20.000.00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а применом одредбе члана 262 ЗКП, обавезана је окривљена да сноси трошкове кривичног поступка, с тим што ће о висини одлучити суд посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној

санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљеној изрекне казну затвора у дужем временском трајању;

- бранилац окривљене АА, адвокат Миковић Срђан, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљену ослободи од оптужбе, на основу одредбе члана 423 тачка 1 ЗКП, јер оптужница не садржи битан елемент кривичног дела умишљај, или да ослободи од оптужбе окривљену на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, јер није доказано да је окривљена извршила кривично дело које јој је стављено на терет;

- браниоци окривљене АА, адвокат Хоровиц Владимир и адвокат Кесић Љубиша, из свих законом прописаних разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљену ослободи од оптужбе на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП, јер дело за које је окривљена оптужена није кривично дело, или да ослободи окривљену јер није доказано да је окривљена учинила дело за које је оптужена.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.441/24 од 11.04.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца и осуди окривљену на казну затвора у дужем временском трајању, а жалбе бранилаца окривљене одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и браниоца адвоката Кесић Љубише, а у присуству окривљене АА и бранилаца адвоката Хоровиц Владимира и Миковић Срђана, на којој је размотрио списе, испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, те је нашао да првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка, на коју се основано жалбама бранилаца указује. Међутим, како је првостепена пресуда у овом кривичном предмету раније укидана, то исту у смислу одредбе члана 456 став 2 ЗКП није било могуће поново укинути, из ког разлога је одржан претрес пред другостепеним судом дана 01.10.2024. године, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљене АА и њених бранилаца, адвоката Хоровиц Владимира, Кесић Љубише и Миковић Срђана, на ком претресу је саслушана окривљена, а на сагласан предлог странака прочитани сви докази који су изведени у претходном поступку. Након разматрања списка, другостепени суд је нашао да су жалбе бранилаца окривљене АА основане.

Основано се изјављеним жалбама бранилаца окривљене АА указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, јер у истој нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а они који су наведени су нејасни, те о чињеницама које су предмет доказивања постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде, садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, при чему се посебно жалбеним наводима указује и на то да је првостепени суд прихватајући измењену оптужницу тужилаштва од 14.04.2021. године, учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 и 10 ЗКП, и тиме прекорачио оптужбу и начело “*reformatio in reius*”. Даље у жалби се

наводи да у чињеничном опису оптужног акта јавног тужиоца од 08.01.2020. године, а по ком оптужном акту је првостепени суд требао да поступа, недостаје битан елемент кривичног дела, а то је умишљај и кривица на страни окривљене, и стога предлажу да овај суд окривљену АА ослободи од оптужбе на основу члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП, јер недостаје битан елемент кривичног дела а то је умишљај окривљене или да ослободи окривљену на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, јер није доказано да је окривљена извршила кривично дело.

Наиме, Апелациони суд у Београду је пре свега увидом у списе утврдио да је јавни тужилац више пута вршио измену, прецизирање оптужног акта, а последњи пут дана 14.04.2021. године, након укидања пресуде Вишег суда у Београду К.бр.671/15 од 06.07.2020. године, у односу на окривљену АА. Међутим, овај суд је имао у виду и то да је пресуда Вишег суда у Београду К.бр.671/15 од 06.07.2020. године, била побијана од стране јавног тужиоца у односу на окривљену АА само због одлуке о казни, из ког разлога се приликом оцене чињеничног описа овај суд руководио диспозитивом оптужнице од 08.01.2020. године. У наведеној оптужници од 08.01.2020. године, у чињеничном опису је наведено "да је окривљена у периоду од 05.01.2009. до 10.02.2010. године, у стању урачунљивости (према претходном договору) као одговорно лице – генерални директор наведеног предузећа предузела радње кривичног дела на начин како је то описано", при чему је према члану 87 и 91 Статута ..., генерални директор заступао друштво и био дужан да поступа савесно и лојално према друштву.

Дакле, и у поновном поступку по налажењу Апелационог суда није доказано да је окривљена у конкретном случају поступала са директним умишљајем, како то утврђује првостепени суд, ово посебно када се има у виду да је у изреци оптужног акта од 08.01.2020. године, наведено да је окривљена у стању урачунљивости (према претходном договору) као одговорно лице – генерални директор наведеног предузећа предузела радње кривичног дела на начин како је то описано, уз навођење бланкетних норми и то чланова 87 и 91 Статута ..., према којима је окривљена била дужна да поступа савесно и лојално, а које није поштовала према ставу оптужбе. Поступајући по налогу Апелационог суда од 17.02.2021. године, првостепени суд је у поновљеном поступку саслушао инспектора ББ, сведоке ВВ, ГГ, ДД, стручног саветника одбране ..., ЂЂ и вештака Спасић Вукашина, који докази појединачно и довођењем у везу свеукупно по ставу овог суда нису били довољни да се одговори на питање, да ли је окривљена знала да услуге за које је наложила исплату нису извршене. Наиме, како из списка предмета, пре свега из исказа сведока ВВ произилази да је фирма ... плаћала одређене људе за испитивање тржишта у окружењу Србије, да је он лично остварио контакт са извесним ЕЕ из ..., који је испитивао тржиште за предузеће ..., да су предузећу достављени елаборати са анализама, а што тврди и окривљена АА у својој одбрани, при чему током поступка нису вршене провере преко "Offshore" компанија из изреке пресуде на околност да ли је за све послове са њима постојао уговор о пословној сарадњи, те да ли су радиле испитивања тржишта за која су евидентно плаћене, то по ставу Апелационог суда из наведеног и утврђеног чињеничног стања не произилази закључак да је окривљена знала да су услуге које су фактурисане и плаћене, нису извршене, а што је била одлучна чињеница за утврђивање умишљаја окривљене. Даље, и сам првостепени суд у образложењу пресуде на страни 35, код оцене умишљаја,

наводи да окривљена АА није могла безрезервно прихватити све то што јој каже ВВ, што је у директној супротности и контрадикторности са ставом и оценом првостепеног суда да је окривљена кривично дело извршила са директним умишљајем.

Имајући у виду напред наведено, односно како и по оцени овог суда, тужилац није доказао да је код окривљене АА постојала свест и воља да потписивањем предметних налога за исплату иностраним правним лицима прибави противправну имовинску корист, односно да је била свесна чињенице да послови које плаћа нису обављени, а како се кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 Кривичног законика, које јој је стављено на терет може извршити једино и само са директним умишљајем, то по налажењу овог суда није доказано да је окривљена извршила кривично дело које јој је стављено на терет, због чега ју је применом одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд у Београду је имао у виду чињеницу да је у ожалбеној пресуди, у чињенични опис радњи за које је окривљена оглашеном кривом, првостепени суд унео да је окривљена поступала са умишљајем и свесна забрањености свог дела, али је нашао да је таквим уношењем елемента дошло до прекорачења оптужбе, из ког разлога није прихватио такав став првостепеног суда, налазећи да се првостепени суд искључиво могао руководити оптужницом која је измењена дана 08.01.2020. године, дакле не и са оптужним актом од 14.04.2021. године, а што је првостепени суд пропустио да учини, што је довело до преиначења првостепене пресуде којом се окривљена АА ослобађа од оптужбе на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП.

С обзиром на одлуку другостепеног суда, жалба јавног тужиоца која је изјављена због одлуке о казни није ни разматрана.

Следствено изнетом, Апелациони суд у Београду је донео одлуку на основу одредбе члана 459 у вези са чланом 423 став 1 тачка 2 ЗКП.

Записничар

Јулијана Таталовић, с.р.

Председник већа-судија

Данко Лаушевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић